

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481-20-42, (044) 481-19-58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

ТОВ _____

Київська митниця

Рішення

про результати розгляду скарги

ТОВ _____ від 05.12.2025 № 126

Державна митна служба України отримала скаргу ТОВ _____ (далі – Скаржник) від 05.12.2025 № 126 (вх. Держмитслужби № 35249/ГЗ/Г від 05.12.2025) на рішення Київської митниці про коригування митної вартості товарів від 04.11.2025 № UA100240/2025/510109/1 (далі – Рішення) та картку відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні чи пропуску товарів, транспортних засобів через митний кордон України від 04.11.2025 № UA100240/2025/000261 (далі – Картка відмови), за результатами розгляду якої повідомляє.

На обґрунтування своїх вимог Скаржник зазначає, що посадовою особою Київської митниці (далі – Митниця) під час здійснення митного контролю за електронною митною декларацією (далі – ЕМД) від 03.11.2025 № UA100240/2025/107518 прийнято неправомірне та необґрунтоване Рішення, у зв'язку з чим просить:

скасувати Рішення та Картку відмови;
визнати заявлену митну вартість за ціною договору як дійсну;
повернути зарезервовані до 30.01.2026 митні платежі за ЕМД від 04.11.2025 № UA100240/2025/107541.

В якості документальних підтверджень Скаржником надано копії: прайс-листа від _____ експертного висновку ТПП від _____ № _____

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
№ 15/15-02-02/13/81 від 06.01.2026
Підписувач Падун Дмитро Петрович
Сертифікат ЗFAA9288358EC00304000000F1EF3600A997E500
Дійсний з 24.06.2025 09:56:02 по 22.06.2027 09:56:02

висновку ДП «ДЕРЖЗОВНІШІНФОРМ» від [REDACTED] № [REDACTED] страхових полісів від [REDACTED] №№ [REDACTED]; листів від [REDACTED] та від [REDACTED]; митних декларацій країни відправлення від [REDACTED] №№ [REDACTED]; листа від [REDACTED] довіреності від [REDACTED] Картки відмови; Рішення; ЕМД від 03.11.2025 № UA100240/2025/107518.

З метою об'єктивного розгляду зазначеної скарги Держмитслужбою витребувано у Митниці детальні пояснення щодо обставин та підстав прийняття Рішення і Картки відмови.

Розглянувши аргументи Скаржника та позицію Митниці, викладену в листі від 10.12.2025 № 7.8-2/15-02/4/23238 (вх. Держмитслужби № 13573/7.8/15 від 10.12.2025), Держмитслужба зазначає таке.

Вимогами частини першої статті 1 Митного кодексу України (далі – Кодекс) передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України, встановлені розділом III Кодексу і базуються на положеннях статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі та Угоди про застосування статті VII ГАТТ (далі – Угода).

Заявлення митної вартості товарів здійснюється декларантом під час декларування товарів у порядку, встановленому розділом VIII та главою 8 Кодексу.

Відповідно до пунктів 1, 2 частини другої статті 52 Кодексу декларант, який заявляє митну вартість товарів, зобов'язаний заявляти митну вартість, визначену ним самостійно, у тому числі за результатами консультацій із митним органом, подавати достовірні відомості про визначення митної вартості, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Під час здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган зобов'язаний, серед іншого, перевіряти числове значення заявленої митної вартості, наявність у поданих документах усіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари (пункт 1 частини четвертої статті 54 Кодексу).

У разі якщо надані згідно з частиною другою статті 53 Кодексу документи містять розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, наявні ознаки підробки або не містять всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці

товари, декларант на письмову вимогу митного органу зобов'язаний протягом 10 календарних днів надати (за наявності) додаткові документи.

Повноваження митних органів щодо можливості запиту додаткових документів передбачено як статтею 53 Кодексу, так і статтею 17 Угоди.

Стаття 17 Угоди передбачає, що ніщо не повинно тлумачитися так, що обмежує або ставить під сумнів право митних адміністрацій упевнитися в істинності або точності будь-якої заяви, документа чи декларації, поданої для цілей митної оцінки.

Відповідно до положень пунктів 1, 2 частини п'ятої статті 54 Кодексу за митним органом закріплено право упевнюватися в достовірності або точності будь-якої заяви, документа чи розрахунку, поданих для цілей визначення митної вартості; у випадках, встановлених Кодексом, письмово запитувати від декларанта додаткові документи та відомості, якщо це необхідно для прийняття рішення про визнання заявленої митної вартості.

У разі неподання декларантом документів згідно з переліком та відповідно до умов, зазначених у частинах другій – четвертій статті 53 Кодексу, або відсутності у цих документах всіх відомостей, що підтверджують числові значення складових митної вартості товарів, чи відомостей щодо ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари, митний орган може відмовити у митному оформленні товарів за заявленою декларантом митною вартістю (пункт 2 частини шостої статті 54 Кодексу).

Згідно з частиною третьою статті 54 Кодексу за результатами здійснення контролю правильності визначення митної вартості товарів митний орган визнає заявлену декларантом митну вартість чи приймає письмове рішення про її коригування відповідно до положень статті 55 Кодексу.

За інформацією Митниці, контроль правильності визначення митної вартості товару «Помело [REDACTED]

[REDACTED] (далі – товар), що надійшов на адресу Скаржника, здійснювався посадовою особою за ЕМД від 03.11.2025 № UA100240/2025/107518 відповідно до вимог статей 54, 337 та 363 Кодексу із застосуванням системи управління ризиками.

Під час контролю правильності визначення митної вартості товару Митницею встановлено в поданих документах розбіжності, які мають вплив на правильність визначення митної вартості, у зв'язку з чим декларанту направлено згідно з частиною третьою статті 53 Кодексу письмову вимогу про необхідність надання додаткових документів.

З урахуванням додатково наданих документів Митницею відмовлено у митному оформленні товару за заявленою декларантом митною вартістю та прийнято Рішення відповідно до положень статті 55 Кодексу. Причини та підстави коригування митної вартості товару зазначено Митницею у графі 33 Рішення.

Скаржник [REDACTED] скористався правом на випуск товару у вільний обіг за ЕМД від 04.11.2025 № UA100240/2025/107541 [REDACTED]

[REDACTED]

За інформацією Митниці, на момент розгляду скарги додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості товару [REDACTED] [REDACTED] Скаржником до митного органу не надавались.

З метою перевірки відповідно до частини першої статті 26³ Кодексу правомірності оскаржуваного Рішення Держмитслужбою опрацьовано документи, подані декларантом до митного оформлення, та встановлено, що поставка товару, заявленого за ЕМД від 03.11.2025 № UA100240/2025/107518, здійснювалась на підставі зовнішньоекономічного договору від [REDACTED] № [REDACTED] (далі – Контракт), укладеного між [REDACTED] (продавець) та ТОВ [REDACTED] (покупець), згідно з яким, зокрема:

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Відповідно до пунктів 3, 4, 8 частини другої статті 53 Кодексу документами, які підтверджують митну вартість товару, є:

рахунок-фактура (інвойс) або рахунок-проформа (якщо товар не є об'єктом купівлі продажу);

якщо рахунок сплачено – банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару;

якщо здійснювалося страхування – страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

Разом з тим, поданий декларантом до митного оформлення інвойс від [REDACTED] № [REDACTED] видано на підставі іншого контракту № [REDACTED]. При цьому, реквізити такого інвойсу, зокрема номер, відрізняється від номерів інвойсів (№№ [REDACTED] [REDACTED] зазначених в митних деклараціях країни відправлення від [REDACTED] №№ [REDACTED] та в страхових полісах від [REDACTED] №№ [REDACTED]

Перелічені факти ставлять під сумнів дійсність такого інвойсу та достовірність наявної в ньому інформації.

Для підтвердження ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар надано банківський документ SWIFT від [REDACTED] № [REDACTED] який не може бути взятий до уваги як банківський платіжний документ, що стосується оцінюваного товару та підтверджує факт оплати, оскільки:

згідно з нормами Закону України від 21 червня 2018 року № 2473-VIII «Про валюту і валютні операції», Положення про здійснення операцій із валютними цінностями, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 02.01.2019 № 2 (далі – Положення № 2), для здійснення платіжної операції з переказу іноземної валюти використовується платіжна інструкція в іноземній валюті, реквізити якої передбачені Положенням про порядок виконання надавачами платіжних послуг платіжних інструкцій в іноземній валюті та банківських металах, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 28.07.2008 № 216 (далі – Постанова № 216);

містить посилання лише на Контракт, що унеможливорює ідентифікацію здійсненої оплати із партією оцінюваного товару, оскільки по даному Контракту Скаржником протягом грудня-жовтня 2024-2025 років імпортовано товари (помело і часник) за 10 ЕМД.

При цьому, банківських платіжних інструкцій, передбачених Положенням № 2 та Постановою № 216, скаржником не надано.

Таким чином, з огляду на пункт 4 частини другої статті 53 Кодексу декларантом не забезпечено надання належних документальних підтверджень ціни, що фактично сплачена за оцінюваний товар.

Щодо страхування оцінюваного товару, зазначаємо, що відповідно до пункту 8 частини другої статті 53 Кодексу страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування, надаються для підтвердження митної вартості товару незалежно від включення / невключення таких витрат на страхування до ціни товару.

Згідно з правилами Інкотермс 2010 умови поставки CIF означають, що поставка є здійсненою продавцем, коли товар перейшов через поручні судна в порту відвантаження. Крім того, на продавця покладається обов'язок забезпечення морського страхування на користь покупця проти ризику втрати чи пошкодження товару під час перевезення.

Надані декларантом страхові поліси від [REDACTED] №№ [REDACTED] [REDACTED] містять посилання на документи, зокрема, контракт ([REDACTED]) та інвойси №№ [REDACTED] [REDACTED] які до митного оформлення не надавались, а тому не можуть бути взяті до уваги як документи, що підтверджують митну вартість оцінюваного товару.

Таким чином, декларантом до митного оформлення не надано документів, визначених пунктом 8 частини другої статті 53 Кодексу.

Також не можуть бути взяті до уваги копії митних декларацій країни відправлення від [REDACTED] №№ [REDACTED] [REDACTED] як такі, що підтверджують заявлену декларантом митну вартість товару, оскільки:

оформлені раніше [REDACTED], ніж складено інвойс № [REDACTED]

містять інформацію про інвойси № [REDACTED] № [REDACTED] які до митного оформлення не надано;

не містять відміток митних органів країни відправлення та дати експорту, що, в свою чергу, не може підтверджувати факт експорту оцінюваного товару саме на підставі таких митних декларацій.

Крім того, декларантом з урахуванням вимог статті 254 Кодексу не забезпечено переклад вищезазначених митних декларацій.

Підсумовуючи викладене, Держмитслужба дійшла висновку, що під час митного оформлення оцінюваного товару декларантом:

не подано документів, визначених частинами другою-третьою статті 53 Кодексу;

не забезпечено надання митному органу відповідно до пункту 2 частини другої статті 52 Кодексу достовірних відомостей про визначення митної вартості товару, які повинні базуватися на об'єктивних, документально підтверджених даних, що піддаються обчисленню.

Отже, з урахуванням положень пункту 2 частини шостої статті 54 Кодексу у Митниці були правові підстави для відмови у визнанні заявленої декларантом за ЕМД від 03.11.2025 № UA100240/2025/107518 митної вартості товару і прийняття Рішення та Картки відмови.

З огляду на викладене вище відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Кодексу за результатами розгляду скарги ТОВ [REDACTED] від 05.12.2025 № 126 Держмитслужбою прийнято рішення про залишення її без задоволення.

У разі незгоди із зазначеним рішенням ТОВ [REDACTED] має право на його оскарження в судовому порядку.

Додатково інформуємо, що [REDACTED] ТОВ [REDACTED] має право подати до Митниці додаткові документи для підтвердження заявленої митної вартості, у тому числі з урахування викладених зауважень.

Директор Департаменту контролю та адміністрування митних платежів

Дмитро ПАДУН

[REDACTED]